

GWIAZDOZBIÓR POLSKIEJ PIOSENKI

1 września

Opracowanie: Wojciech Dąbrowski www.spotkaniazpiosenka.org

JERZY BRAUN

(ur. 1 września 1901 roku, Dąbrowa Tarnowska, zm. 17 października 1975 roku, Rzym), poeta, filozof, publicysta, działacz katolicki, harcmistrz, był uczniem II Gimnazjum im. Jana Hetmana Tarnowskiego. Wstąpił do *Związku Wolnych Polaków* i *ZHP*, był drużynowym 3 Tarnowskiej DH im. Michała Wołodyjowskiego, później komendantem hufca w Tarnowie.

Studiował polonistykę na Uniwersytecie Jagiellońskim (1919-1923). Ochotniczo wziął udział w wojnie 1920 roku, został odznaczony *Krzyżem Walecznych*.

Mając 17 lat, napisał słowa i muzykę popularnej harcerskiej piosenki *Płonie ognisko i szumią knieje* (drużynowym był Władysław Wodniecki *Bajdała*, pierwodruk: *Piosenki harcerskie, Czuwaj*, nr 1, Tarnów, 1920, przedruk w śpiewniku *Nasze harce*, 1922, pierwsze oficjalne wykonanie: Ogólnopolski Zlot Narodowy w Świdrze, 1924).

Jest autorem słów piosenki *Defilada* (muz. Stanisław Bugajski, kolonia 1 DH im. Królowej Jadwigi, Skrudzina, 1922) oraz kompozytorem i autorem tekstów piosenek: *Marsz harcererek*, *Nasze harce*, *O harcerzu piosenka wesola*, *Śpiew żaloszny czatownika*. Skomponował *Pieśń braterstwa* (razem z matką, Henryką Braunową), z okazji VIII Międzynarodowej Konferencji Skautowych Organizacji Żeńskich (Bucz, sierpień 1932 roku).

Działal w kołach artystyczno-literackich *Helion*, *Sympozjon* i *Litart*. Wydał tomik poetycki *Najazd centaurów* (1922), redagował *Gazetę Literacką* (1926-28), dwutygodnik *Zet* (1929).

Pisał wiersze, powieści, scenariusze filmowe, dramaty (*Europa*, prem. 8 maja 1931 roku, Teatr *Ateneum*).

Po wybuchu wojny, brał udział w obronie stolicy. Poszukiwany przez gestapo zbiegł do Krosna, współtworzył organizację podziemną *Nowa Polska*.

W Warszawie stanął na czele konspiracyjnej organizacji *Unia* (1940), w Krakowie uczestniczył w powołaniu *Teatru Rapsodycznego* (1942), redagował *Kulturę Jutra*, walczył w Powstaniu Warszawskim.

Po wojnie był przewodniczącym *Rady Jedności Narodowej* oraz Delegatem Rządu RP na Kraj, redagował *Testament Polski Walczącej*. Ukończył studia filozoficzne na *KUL* (tytuł magistra filozofii, 1948).

Aresztowany i oskarżony o zdradę narodu polskiego w latach wojny, został skazany na dożywocie i więziony (1948-1956, zrehabilitowany w 1958 roku).

Drukował poezję i rozprawy filozoficzne. Został wiceprezesem Warszawskiego Oddziału *Związku Literatów Polskich* i *Klubu Inteligencji Katolickiej*, współpracował z Prymasem Stefanem Wyszyńskim.

W latach 1965 – 1975 przebywał w Rzymie, brał udział w IV Sesji Soboru Watykańskiego jako nieoficjalny ekspert do spraw ekumenicznych, współpracował z Radiem Watykańskim, uczestniczył w międzynarodowych kongresach i konferencjach filozoficznych, odbywał liczne podróże, wygłaszając odczyty na temat kultury polskiej i jej wkładu w rozwój myśli filozoficznej Europy.

Zmarł podczas trwania Kongresu Filozoficznego poświęconego Mądrości Krzyża. Został pochowany na warszawskich Powązkach (1976).

PŁONIE OGNISKO I SZUMIĄ KNIEJE

Słowa i muzyka: Jerzy Braun (1918)

(po rozpaleniu ogniska)

Płonie ognisko i szumią knieje,
Drużynowy jest wśród nas,
Opowiada starodawne dzieje,
Bohaterski wskrzesza czas.
O rycerstwie spod kresowych stanic,
O obrońcach naszych polskich granic,
A ponad nami wiatr szumi, wieje
I dębowy huczy las.

(na zakończenie ogniska)

Już do odwrotu głos trąbki wzywa,
Alarmując ze wszech stron!
Staje wiara w ordynku szczęśliwa,
Serca biją w zgodny ton.
Każda twarz się uniesieniem płoni,
Každy laskę krzepko dzierży w dłoni
A z młodzieńczej się piersi wyrывa
Pieśń potężna, pieśń jak dzwon.